

Ing. Abrahám

8C/60/1997-546

Rada pre vysielanie a retransmisiu Nám. SNP 12, P.O. Box 155, 810 00 Bratislava	
DOŠLO DŇA: 22. DEC. 2004	
ČÍSLO: 2806	Odbor: LO

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava 1, pred samosudcom JUDr. Iveta Šaranská, v právnej veci navrhovateľa: **SH CLASSIC, spol. s r.o.**, /predtým **KLASSIK RADIO, spol. s r.o.**/ so sídlom Kapitulská 7, 811 01 Bratislava, zastúpený JUDr. Igorom Klamárom, advokátom, so sídlom Družstevná 5, Bratislava proti odporcovi: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, /predtým Rada SR pre rozhlasové a televízne vysielanie/, so sídlom Nám. SNP 12, Bratislava, zast. JUDr. RNDr. Pavlom Kulichom, advokátom so sídlom Ružová dolina č. 8, Bratislava, o náhradu škody takto

rozhodol:

Súd návrh v celom rozsahu **zamieta**.

Navrhovateľ je **povinný** zaplatiť odporcovi trovy konania vo výške 5 000,- Sk, pozostávajúce z preddavkov za znalecké dokazovanie a trovy právneho zastúpenia vo výške 3 496 234,- Sk, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 5.3.1997 sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie náhrady škody pôvodne vo výške 29 852 380,- Sk s príslušenstvom, následne vo výške 114 969 000,- Sk a uplatňovaný nárok ustálil na náhrade škody vo výške 49 927 340,- Sk.

Návrh odôvodnil tým, že navrhovateľovi bola ministrom kultúry SR vydaná licencia na rozhlasové vysielanie č. R-2. Odporca dňa 26.1.1993 oznámil navrhovateľovi, že uvedená licencia mu ex lege zanikla tým, že navrhovateľ nesplnil právne povinnosti vyplývajúce z § 12 ods. 5 zák. č. 468/1991 Zb. Navrhovateľ so zánikom licencie nesúhlasil, preto sa domáhal prostredníctvom súdu určenia existencie a právoplatnosti licencie. Obvodný súd Bratislava I Rozsudkom č.k. 9C 234/93 v spojitosti s Rozsudkom Mestského súdu Bratislava č.k. 7 Co 371/94

rozhodol, že licencia zo zákona nezanikla a je platná. Navrhovateľ 12.12.1995 požiadal odporcu o predĺženie platnosti licencie, nakoľko táto bola platná len do 31.12.1995. Odporca napriek právoplatnému rozhodnutiu súdu navrhovateľovi neudelil výnimku a tým mu znemožnil vysielanie. Navrhovateľ listom zo dňa 4.2.1997 vyzval odporcu na zaplatenie sumy 29 852 380,- Sk ako náhradu škody, ktorú odporca spôsobil tým, že svojím nezákonným konaním znemožnil navrhovateľovi prevádzkovať vysielanie. Pre určenie výšky škody navrhovateľ použil podnikateľský zámer na vysielanie a podkladový materiál pre náhradu škody za ušlý zisk.

Odporca sa k návrhu vyjadril a žiadal návrh v celom rozsahu ako bezdôvodný zamietnuť, namietal, že navrhovateľ nepreukázal žiadnu skutočnosť, preukazujúcu, že mu vznikla škoda, kto a čím ju spôsobil, ani aká by mala byť výška spôsobenej škody a namietal tiež nedostatok pasívnej legitímácie na strane odporcu.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom právnych zástupcov účastníkov, výsluchom štatutárneho zástupcu navrhovateľa, oboznámil sa s obsahom predložených listinných dôkazov a to: licenciou na rozhlasové vysielanie č. R-2 zo dňa 4.5.1992, listom FMS č.j. 185346/92, listom Rady SR pre rozhlasové a televízne vysielanie č. 10/1992 z 9.12.1992, listom KLASSIK RADIA z 19.1.1993, pracovnou zmluvou z 1.8.1992, mandátnou zmluvou z 15.12.1992, objednávkou zo dňa 18.1.1993, listom Správy rádiokomunikácií č. OPE/1992 z 23.7.1992, listami Slovenských telekomunikácií, š.p. z 25.1.1993, listom č. 275/1993 z 12.2.1993, listom č. 275/93-OTP z 23.2.1993, listom č./OPE/1993 z 19.5.1993, listom č. 2698/93/OFPC z 8.6.1993, listom Rady SR pre rozhlasové a televízne vysielanie č. 153/93-L z 2.6.1993, expertíznym posúdením spoločnosti Finservis, a.s. - znalca v odbore podnikové hospodárstvo z 28.8.1998, znaleckým posudkom JUDr. Daniela Rána č. 1/99 z 24.5.1999, znaleckým posudkom prof. Ing. Štefana Majtána, CSc. č. 1/2000 zo dňa 14.1.2000, listinným dôkazom - znaleckým posudkom Doc. Ing. Ivana Nepraša, CSc. č. 148/2003, svedeckými výpovedami a ostatným spisovým materiálom a dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

V priebehu konania navrhovateľ, prostredníctvom svojich právnych zástupcov uviedol, že dňa 4.5.1992 minister kultúry SR Ladislav Snopko udelil navrhovateľovi licenciu na rozhlasové vysielanie v súlade s § 14 zák. č. 347/1990 Zb. a § 10 ods. 3 zák. č. 468/1991 Zb. V súlade s § 12 ods. 5 zák. č. 468/1991 Zb. o prevádzkovaní rozhlasového vysielania doručil držiteľ licencie - navrhovateľ ministerstvu kultúry SR akceptačný list, čím držiteľ licencie splnil zákonnú podmienku pre existenciu licencie a tá nadobudla právoplatnosť.

Listom zo dňa 9.12.1992 odporca vyzval navrhovateľa, aby písomne oznámil pripravenosť plnenia podmienok pridelenej licencie pre rozhlasové vysielanie v zmysle zák. č. 468/1991 Zb.

Navrhovateľ tvrdil, že bol pripravený začať s rozhlasovým vysielaním v zákonom určenej 180-dňovej lehote, mal vypracovaný podnikateľský zámer, dňa 18.12.1992 uzatvoril koooperačnú dohodu s Klassik Radio GmbH & Co podľa ktorej sa partner z Hamburgu zaviazal zriadiť vysielacie štúdio navrhovateľovi technickým vybavením, prenechať príslušné know-how a zabezpečiť reklamných klientov. Finančná pripravenosť mala byť zabezpečená písomne potvrdenými sponzorskými príslubmi renomovaných zahraničných firiem, ako sú BMW AG, VISA Card Servis Santander Internacional, Deutsche Telekom AG, Daimler Benz a ďalšie. Personálna pripravenosť bola zabezpečená pracovnou zmluvou s Mgr. Katarínou Farkašovou

z 1.6.1992 na funkciu programového riaditeľa, mandátnou zmluvou s Mgr. Ľubošom Halákom zo dňa 15.12.1992 a Ing. Ivan Mičko vtedajší riaditeľ FUN Rádia prisľúbil zabezpečiť moderátorov a technických pracovníkov a že Slovenské telekomunikácie boli ochotné s navrhovateľom uzatvoriť zmluvu o nájme priestorov na Kamzíku.

Listom zo dňa 26.1.1993 Rada pre rozhlasové a televízne vysielanie - odporca oznámil navrhovateľovi zánik tejto licencie ex lege.

Existencia licencie na rozhlasové vysielanie bola predmetom súdneho konania a Rozsudkom Obvodného súdu Bratislava I č.k. 9C 234/93 v spojitosti s Rozsudkom Mestského súdu v Bratislave č.k. 7 Co 371/1994 súd určil, že licencia nezanikla zo zákona z dôvodu § 12 ods. 5 posledná veta zák. č. 468/1991 Zb.

Navrhovateľ oznámenie odporcu o zániku licencie ex lege zo dňa 26.1.1993 považuje za protiprávne, a teda na základe tohto protiprávneho úkonu odporcu bolo navrhovateľovi znemožnené realizovať rozhlasové vysielanie, čím mu vznikla škoda, z dôvodu, že mu bolo ako podnikateľskému subjektu znemožnené vyvíjať činnosť za účelom dosiahnutia zisku. Škoda, ktorá navrhovateľovi vznikla protiprávnym konaním odporcu predstavuje ušlý zisk, ktorý by navrhovateľ dosiahol, keby začal vysielat'. Výška škody podľa navrhovateľa bola jednoznačne preukázaná expertíznymi posudkami spoločnosti FINSERVIS, a.s. a súdom určenými znalcami.

Navrhovateľ počas konania menil uplatnenú výšku náhrady škody

Právny zástupca odporcu uviedol, že odporca nevydal žiadne rozhodnutie týkajúce sa zániku licencie a nie je pravdou, že by znemožnil navrhovateľovi vysielat'. Podľa názoru odporcu navrhovateľ vôbec nebol pripravený začať s vysielaním v 180-dňovej zákonnej lehote. Poukázal na to, že navrhovateľ až podaním zo dňa 18.1.1993 požiadal Riaditeľstvo diaľkových telekomunikácií o zabezpečenie vysielania na frekvencii 104,8 Mhz a vôbec nemal vypracovaný projekt na vysielanie. Poukázal na list Slovenských telekomunikácií š.p. RDT Bratislava zo dňa 25.1.1993 z ktorého vyplýva, že navrhovateľ oneskorene požiadal o technické zabezpečenie vysielania a preto nemohol začať vysielat' v 180 - dňovej lehote. Odporca až následne listom zo dňa 26.1.1993 oznámil navrhovateľovi zánik licencie ex lege. Odporca vidí dôvody, pre ktoré navrhovateľ nezačal vysielat' výlučne na strane navrhovateľa, keď poukazoval aj na to, že navrhovateľ nemal ani technické projekty vysielania, štúdia kabeláže, stavebných úprav, zabezpečenú certifikáciu vysielacích zariadení ak by ich dovážal.

Uviedol, že navrhovateľ vypracoval písomné rozpočty a podnikateľský zámer až dodatočne, čo bolo skonštatované aj samotnými znalcami, ktorý vypracovali znalecké posudky.

Svedok Ing. Ivan Kubina vypovedal, že k technickému zabezpečeniu prevádzky rozhlasového vysielania je potrebné zabezpečenie štúdia a vysokofrekvenčnej časti vysielania. To je možné buď prevádzkou prostredníctvom inej organizácie alebo vlastnými technickými prostriedkami. V rokoch 1990-1995 bolo možné vysielat' len prostredníctvom štátneho podniku Slovenské telekomunikácie alebo vlastnými technickými prostriedkami. Podľa vtedy platných predpisov pre vysielanie vysokofrekvenčnej činnosti bolo potrebné povolenie federálneho

ministerstva spojov a po rozdelení štátu na Slovensku povolenie vydával Slovenský telekomunikačný úrad. K vysokofrekvenčnej činnosti vysielania bola potrebná certifikácia zariadenia, ktorá trvala viac ako 30 dní. Prevádzkovateľ rádia hneď po udelení licencie mal požiadať o prevádzku Slovenské telekomunikácie, ktoré v prípade, že túto prevádzku zabezpečiť nemohli, museli mu to oznámiť.

Svedok Ing. Ivan Mičko uviedol, že s navrhovateľom viackrát rokoval. Pamätá si, že v decembri 1992 rádio, v ktorom on bol vo funkcii riaditeľa získalo z Francúzska vysielac, oni mali k dispozícii iný vysielac a dohoda s navrhovateľom bola taká, že v prípade ak navrhovateľ nezíska technickú možnosť vysielania, mohol mu ponúknuť tento vysielac a podporiť ho vo vysielaní. Existovali aj dohody o personálnom vybavení. Dohody o participovaní na technickom a personálnom vybavení neboli uzavreté písomne.

Svedok Ing. Ivana Čipka uviedol, že navrhovateľ sa obrátil na Slovenské telekomunikácie š.p. dňa 18.1.1993 s tým, že chce od 1.2.1993 začať s rádiovým vysielaním. Zo strany telekomunikácií nebolo možné túto požiadavku splniť pretože v tom čase prebiehala rekonštrukcia anténneho systému na veži. Slovenské telekomunikácie dali navrhovateľovi vyjadrenie dňa 12.2.1993 s tým, že jeho požiadavku na začatie rozhlasového vysielania bude možné vyhovieť až v júni 1993.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa 4.5.1992 udelil minister kultúry SR Ladislav Šnoppko navrhovateľovi licenciu na rozhlasové vysielanie č. R-2 v zmysle zák. č. 347/1990 Zb. a zákonom č. 468/1991 Zb. boli vypracované podmienky k tejto licencii. Licencia bola navrhovateľovi doručená listom zn. MK-201/92-OPiPaMz z 23.6.1992.

Odporca listom zo dňa 9.12.1992 vyzval navrhovateľa, aby sa písomne vyjadril, či je pripravený na splnenie podmienok udelenia licencie.

Navrhovateľ listom - objednávkou zo dňa 18.1.1993 adresovaným Riaditeľstvu telekomunikácií v Bratislave objednal zabezpečenie vysielania na pridelennej frekvencii 104,8 Mhz. Týmto listom navrhovateľ objednal dodávku modulačného signálu príjmom zo satelitu KOPERNIKUS, inštaláciu paraboly v stredisku Kamzík v Bratislave na príjem rádiového signálu v Bratislave. Zároveň žiadal o vypracovanie projektu podľa požiadaviek navrhovateľa s tým, že navrhovateľ chce zahájiť vysielanie 1.2.1993.

Navrhovateľ listom zo dňa 19.1.1993 oznámil, že je pripravený začať s vysielaním od 1.2.1993.

Listom zo dňa 25.1.1993 Slovenské telekomunikácie, š.p., RDT Bratislava oznámili navrhovateľovi, že z technického hľadiska nie je možné požiadavku navrhovateľa kladne vybaviť.

Listom zo dňa 26.1.1993 odporca oznámil navrhovateľovi, že licencia mu z dôvodov uvedených v § 12 zák. č. 468/1991 Zb. zanikla ex lege.

Návrhom zo dňa 25.3.1993 sa navrhovateľ domáhal na súde určenia, že licencia zo dňa 4.5.1992 vydaná navrhovateľovi ministrom kultúry SR na rozhlasové

vysielanie zo zákona nezanikla. O tomto rozhodol Obvodný súd Bratislava I. Rozsudkom č.k. 9C 234/93-61 zo dňa 6.7.1994 v spojení s Rozsudkom Mestského súdu v Bratislave a určil, že licencia R-2 zo dňa 4.5.1992 navrhovateľovi zo zákona nezanikla.

Súd sa zaoberal aj námietkou odporcu týkajúcej sa nedostatku pasívnej legitímácie. Otázka, ktorý orgán štátu má za neho konať nie je otázkou pasívnej legitímácie odporcu, ale tento nedostatok v zastúpení môže byť dôvodom pre zastavenie konania, z dôvodu nedostatkov procesných podmienok konania.

V rámci vykonaného dokazovania súd zistil, že odporca v správnom konaní nevydal žiadne rozhodnutie na ktoré by sa vzťahoval pri uplatňovaní náhrady škody zák. č. 58/1969 Zb. a konanie akým odporca postupoval v rámci svojej pôsobnosti súd nepovažoval za nesprávny úradný postup, preto nárok odporcu na náhradu škody súd posúdil podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 420 ods. 2 Obč. zák. škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú, ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

Podľa § 420 ods. 3 Obč. zák. zodpovednosť sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

V rámci vykonaného dokazovania súd skúmal splnenie podmienok zodpovednosti za škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že navrhovateľovi sa v konaní nepodarilo preukázať, že tieto podmienky sú splnené. Za nepreukázané súd považoval podmienku príčinnej súvislosti medzi porušením povinnosti odporcu – ktorým malo byť oznámenie o zániku licencie a vzniknutou škodou, resp. stratou zisku, ktorá mala navrhovateľovi z dôvodu nevysielania vzniknúť. Navrhovateľ oznámením zo dňa 19.1.1993 tvrdil, že môže od 1.2.1993 vysielat', tieto tvrdenia však nepreukázal, súdu nepredložil žiadny relevantný dôkaz o svojom tvrdení.

Ku dňu oznámenia odporcu o zániku licencie zo dňa 26.1.1993, t.j. 5 dní pred tým ako mal navrhovateľ začať vysielat', nemal navrhovateľ uzatvorenú zmluvu o nájme rozhlasového štúdia, ktorá podľa zák. č. 116/1990 Zb. vyžaduje písomnú formu, nepredložil žiadne konkrétne zmluvy o reklame, pracovné zmluvy, okrem pracovnej zmluvy programového riaditeľa a štatutára. V súdnom konaní nepreukázal technickú a personálnu pripravenosť na začatie vysielania.

Súd považoval tvrdenia navrhovateľa o pripravenosti na vysielanie a o zodpovednosti odporcu za vzniknutú škodu za nepreukázané, preto z dôvodu neúniesenia dôkazného bremena súd návrh zamietol.

Súd pri hodnotení dôkazov nebral do úvahy Expertízne posúdenie zo dňa 28.8.1998, vypracované spoločnosťou Finservis, a.s., znalecké posudky JUDr.

Dušana Rána, Prof. Ing. Štefana Majtána, pretože tieto sa zaoberajú určením samotnej výšky škody.

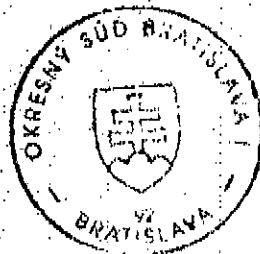
Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

O trovách konania rozhodol súd v zmysle ust. § 142 ods.1 O.s.p. podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Tieto sú tvorené trovami konania pozostávajúcimi zo zaplatených preddavkov na znalecké dokazovanie vo výške 5 000,- Sk a z trov právneho zastúpenia za zastupovanie JUDr. RNDr. Pavlom Kulichom, advokátom, celkovo vo výške 3 496 234,- Sk a to za 6 úkonov právnej pomoci á 242 588,- Sk / §§ 1, 13, 16 ods. 1 písm.a,c,f vyhl. č.240/1990 Zb. z hodnoty veci 114 969 000,- Sk / 5 úkonov právnej pomoci á 72 354,- Sk / § 1, 13, 16 ods. 1 písm.a,c,f vyhl. č.240/1990 Zb. z hodnoty veci 29.852 380,- Sk / 14 úkonov právnej pomoci á 112 504,- Sk a 1 úkon á 28 126,- Sk / § 1, 13, 16 ods. 1 písm.a,c,f vyhl. č.240/1990 Zb. a §§ 13,16 vyhl. č. 163/2002 Z.z., z hodnoty veci 49 927 340,- Sk / režijný paušál za 4 úkony právnej pomoci á 100,- Sk, 16 úkonov právnej pomoci á 128,- Sk a 7 úkonov právnej pomoci á 136,- Sk.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 30 dní od doručenia na podpísanom súde trojmo. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205, ods. 2 O.s.p.

V Bratislave, dňa: 21.9.2004

JUDr. Iveta Šaranská
s u d k y ň a

Za správnosť vyhotovenia:
Barbora Behančová

DOŠLO:
22-12-2004
KULICH - ADVOKÁT